

Є У БРИГАДИМРІЯ

НА ВИДОБУВНУ ділянку Морозівського розрізу комбінату «Олександрівугілля» прибув я в обідню пору. Біля цистерни з холодною водою стояли молоді гірники і про щось жваво сперечалися. По їх заплених і втомлених обличчях було помітно, що дні на ділянці стоять напружені. Колектив комуністичної праці видобувників, який очолює Володимир Сафронюк, взявши підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXV з'їзду КПРС, вирішив виконати завдання завер-

шального року п'ятирічки до 25 грудня і відвантажити 15 тисяч тонн палива додатково до плану.

Слова у гірників не розходяться з ділом. За вісім місяців цього року на їх рахунок вже є більше 11 тисяч тонн понадпланового палива. Успіх не випадковий. Його досягли завдяки високій продуктивності праці, злагодженій роботі, почуттю відповідальності за доручену справу.

Про комсомольсько-молодіжну бригаду екскаватора «РС-350» тут

говорять з повагою. Колектив, очолюваний молодим ударником п'ятирічки Володимиром Бакуном, намагаються комуністичним. Бригада з року в рік виборює першість у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів комбінату «Олександрівугілля».

Трудова перемога дається нелегко. У бригаді кожна хвилина на суворому обліку. Тому взаємодопомога, заміна один одного, володіння суміжними професіями завжди дають позитивні наслідки. Бригадир комсомольсько-молодіжної Володимир Бакун розповідає, що у них кожен член бригади може бути при нагоді електро-зварювальником.

— А це особливо важливо, — продовжує він, — коли екскаватор потребує профілактичного ремонту. Отож ми й скорочуємо строки ремонту на п'ять — шість днів, а це сотні тонн палива додатково до завдання.

Дружба, взаємодопомога зміцни-ли, згуртували колектив. У комсомольсько-молодіжній бригаді В. Бакуна всі працюють і живуть за

принципом морального кодексу будівника комунізму — один за всіх — всі за одного. Радість і невдачі ділять напів. Чи після, відпочинок, день народження, відвідування театру, кіно, туристська поїздка — завжди разом, колективно.

Нині у членів комсомольсько-молодіжної — відповідальна пора. Вони вирішили ознаменувати XXV з'їзд КПРС і XXV з'їзд Компартії України новими трудовими ділами і тому працюють напружено, творчо, натхненно. Завдання завершального року п'ятирічки намітили закінчити до 20 грудня. Шахтарське слово — тверде. За вісім місяців уже відвантажено понад 10 тисяч тонн вугілля понад план. І немає сумніву в тому, що комсомольсько-молодіжний колектив, очолюваний молодим гірником В. Бакуном, з честю виконає свої завдання.

Є. ХАЛЛАБЕРДА,
керівник корпункту «Молодого комуніста»
м. Олександрія.

XXV з'їзду

КПРС

і XXV з'їзду

Компартії

України —

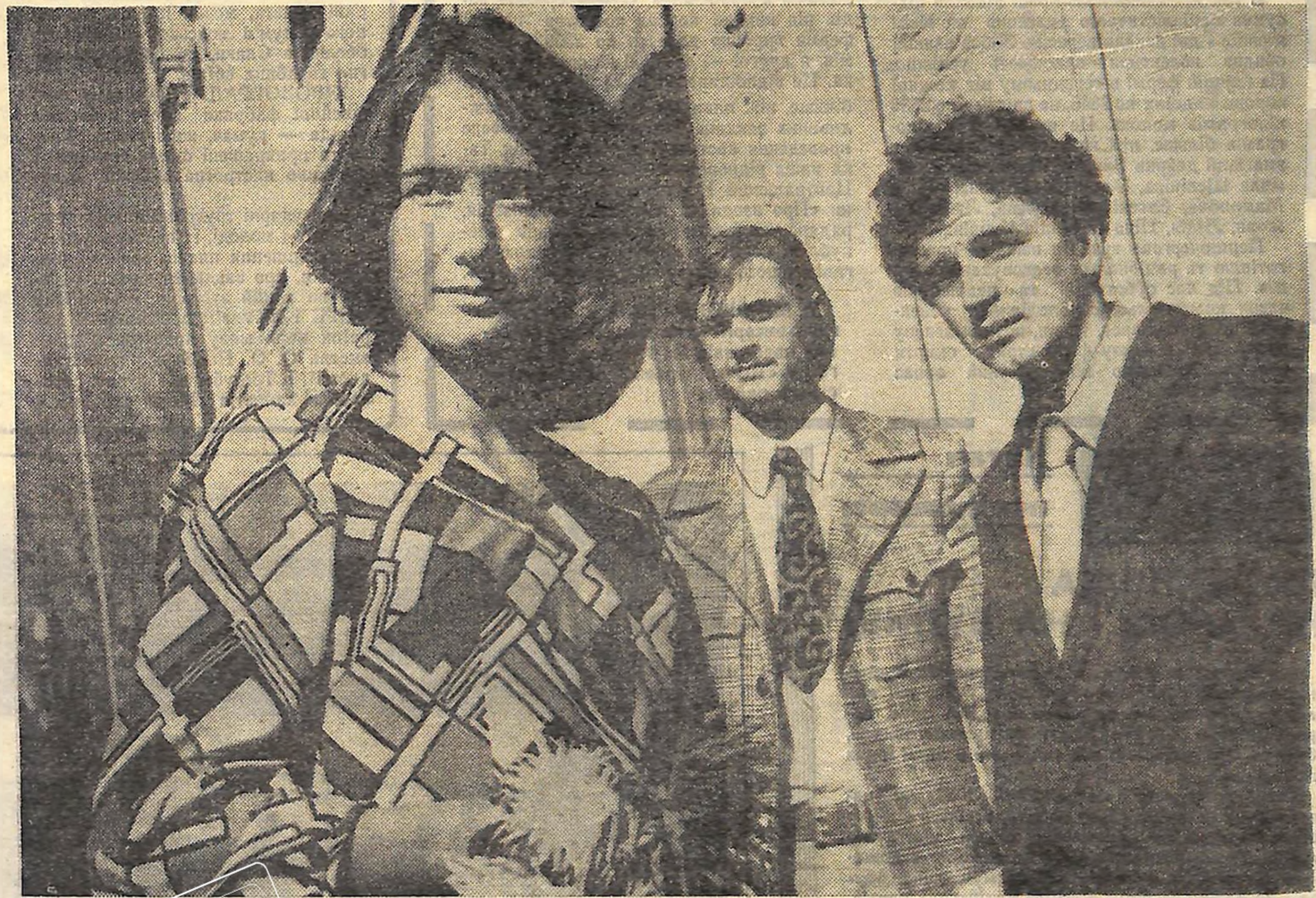
наш ударний

комсомольський

рапорт!

ПАМ'ЯТНИЙ ЗНАК „ЗА ТРУДОВУ ДОБЛЕСТЬ У ДЕВ'ЯТИ П'ЯТИРІЧЦІ“

Постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання у 1975 році для нагородження колективів підприємств, виробничих об'єднань, колгоспів, радгоспів, будов, науково-дослідних та інших організацій встановлено Пам'ятний знак ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «За трудову доблесть у дев'яти п'ятиріччях». Цим знаком нагороджуються колективи, які удостоєні за підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання за 1975 рік перехідних Червоних прапорів ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ і добилися найвищих показників у виконанні планових завдань п'ятирічки по підвищенню ефективності виробництва і поліпшенню якості продукції.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

орган комсомольського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI

№ 119 (2067).

Ціна 2 коп.

Петро Нечипоренко — вчитель історії та суспільствознавства Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна Знаменського району. А Валентина Берінда і Володимир Нужикий почнуть свій перший урок через рік. А поки що вони на педагогічній практиці...
На фото зліва направо: В. БЕРІНДА, В. НУЖИКИЙ, П. НЕЧИПОРЕНКО.

ЗАВТРА — ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

Вже бруньки розрослися вітами
І розлився струмок Дніпром.
Тільки вчитель залишився вчителем,
Як лишилось добро добром.
Із портфеликом вчора бігла,
Заглядала в моє вікно.
Мила дівчинка з бантом білим
Стала осінню вже давно.
Десь хлопчисько над жовтим садом
Вибив спомину синє дно...
Обернувся вже листопадом
Той бешкетник давним-давно.
Дні зростають в літа... Не вернеться
У зернину розцвітлий мак.
Не загорнеться в стежку вересня
Мого серця дзвінкий їжак.
Вже уклалося колосся скиртами,
Пух пташати зробився крилом.
Тільки вчитель залишився вчителем,
Як лишилось добро добром.
Тільки крони дерев, як п'яльці,
Напинають гучну блакить...

Дошка. Вчитель. У крейді пальці.
Перший клас мій... Спинися, мить...

Валерій ГОНЧАРЕНКО.
м. Кіровоград.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Вчора, 3 жовтня, відбувся пленум обкому Компартії України.

Пленум розглянув питання:

1. Про скликання чергової XVIII обласної партійної конференції.

2. Про завдання партійних організацій, радянських і господарських органів області по забезпеченню організованого проведення змінли громадського тваринництва відповідно до вимог вересневого (1975 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

По першому питанню — про скликання чергової XVIII обласної партійної конференції виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобилячак.

В обговоренні взяли участь С. С. Півовиченко, перший секретар Ленінського райкому партії м. Кіровограда, К. Я. Степаненко — свинарка колгоспу імені Карла Маркса Новоукраїнського району,

В. В. Гуля — перший секретар Маломісиського райкому партії.

Пленум прийняв постанову скликати чергову XVIII обласну партійну конференцію 9 січня 1976 року.

Учасники пленуму обговорили також стан справ у виробництві та продажу тваринницької продукції, хід підготовки до змінли худоби. В обговоренні доповіді «Про завдання партійних організацій, радянських і господарських органів області по забезпеченню організованого проведення змінли громадського тваринництва відповідно до вимог вересневого (1975 р.) Пленуму ЦК Компартії України», з якою виступив М. М. Кобилячак, взяли участь М. І. Грабовий — перший секретар Новомиргородського райкому партії, Г. І. Ткаченко — бригадир свиноферми радгоспу

«Третій вирішальний» Новоградівського району, Ю. Г. Петренко — перший секретар Олександрійського райкому партії, В. М. Гуртовий — голова колгоспу імені Леніна Знаменського району та інші товариші.

З заключним словом виступив М. М. Кобилячак.

По обговореному питанню прийнято постанову.

Пленум заслухав також інформацію про хід виконання постанови пленуму обкому Компартії України «Про завдання партійних організацій області по дальшому підвищенню ефективності капітального будівництва у світлі рішень XXIV з'їзду партії, грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС», з якою виступив завідувачий відділом будівництва обкому партії В. Т. Спілп.

В роботі пленуму взяли участь інспектор ЦК Компартії України О. А. Ружницький.

Спасибі, вчителю

Перевіряємо

хід

соціалістичного

змагання

ТА ПРОБЛЕМИ
НЕ ВИЧЕРПАНО...

Члени комсомольсько-молодіжних колективів першого та другого відділів МТФ нашого колгоспу охоче підхопили ініціативу молодих тваринників Знаменського району — провести місячник підготовки ферм до зими.

Недільного ранку дівчата прийшли на ферми раніше звичайного. Принесли з собою відра, щітки, кельми. Після доїння хто бив стіни приміщень, хто — годівниці, гуртом допомагали ремонтній бригаді, лагодили стелі корівників. Недільник пройшов активно, заплановане виконали: на обох фермах утеплють три корівники. Цього ж дня спеціалізована бригада Кирила Невідомого закінчила монтаж змішувача-подрібнювача Марчука у першому відділку, розпочала будівництво такого ж у другому. На фермах проведено ще два недільники, причому в останньому взяли участь всі комсомольці і молодь господарства, школярі.

В той недільний день праці підбили підсумки соціалістичного змагання за вісім місяців і дві декади вересня. Зобов'язання обидва колективи виконують успішно. На першій фермі в середньому від кожної корови надоїли по 2665, на другій — по 2530 кілограмів молока. Це на 100—140 кілограмів більше, ніж намічали. Попереду у змаганні доріжки Варвара Пахомова, Людмила Шевініна, Олена Школярєва, Ніна Мамонтова, Євгенія Колодєєва, Люба Іржова, Лідія, Ніна та Надія Чуркіні.

Першочергова турбота наша — про заготовку та раціональне згодовування кормів. Під час суботників та недільників члени комсомольсько-молодіжних колективів косили очерет, трави, возили зелену масу. Нині поблизу ферм стоять скирти солом. Зроблено півторарічний запас грубих кормів.

Здавалося, чого б ще бажати? І плани виробничі виконуємо, молоко здаємо першим та другим класом, закладено добру кормову базу. Та це не значить, що вирішені всі проблеми. Їх ще чимало. Скажімо, питання гласності соціалістичного змагання. У червоному куточку ферм висять «блискавки», в яких інколи йдеться про справи місячної давності. Недостатньо працювали комсомольські активісти, в результаті чого дорученнями охопили лише частину членів ВЛКСМ.

Колектив турбує й питання раціонального використання доїльних установок. Ферми ними обведені, а літні табори — ні.

Члени комсомольсько-молодіжних колективів нашого колгоспу достроково виконали дев'ятимісячний план виробництва молока. Сьогодні вони стоять на ударній трудовій вахті, присвяченій XXV з'їзду КПРС. Переглянувши свої соціалістичні зобов'язання, середньорічний надій від кожної корови колектив першої ферми вирішив довести до 3300 кілограмів, а другої — до 3200 кілограмів молока. Це відповідно на 300 і 200 кілограмів більше, ніж планували. Одним із найважливіших завдань вважаємо організоване проведення наступної зими худоби. Така наша відповідь на постанову Пленуму Центрального Комітету Компартії України «Про завдання партійних організацій, радянських і господарських органів республіки по підготовці і забезпеченню організованого проведення зими худоби».

М. МІРОШНИЧЕНКО, В. МАХНО —
группоморські комсомольсько-молодіжних колективів МТФ № 1 та № 2 колгоспу «Перше травня» Маловісківського району.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

Другого жовтня в гуртках і семінарах системи комсомольської політосвіти нашої області пройшов Ленінський урок «П'ятиріччя — переможний фініш XXV з'їздові КПРС — гідну зустріч!». Заняття повсюди було позначене урочистістю, святковим піднесенням. Слід зазначити, що спільною темою, яка поріднювала розмову слухачів у кожному гуртку і семінарі, стали знаменні дати в житті нашої партії і радянського народу — XXV з'їзд КПРС і XXV з'їзд Компартії України, до дня відкриття яких трудящі і молодь нашої країни готують

на III з'їзді РКСМ — «Завдання спілок молоді».

З побажанням творчих дерзани і ініціативи до молоді звернувся учасник Великої Вітчизняної війни П. Я. Пронюшкін.

ОЛЕКСАНДРІЯ. На шахті «Світлопільська» Ленінський урок у слухачів гуртків «Основи правових знань» і «Молоді про партію» відкрив пропагандист П. П. Ставнійчук. Присутні прослухали текст спеціально підготовленої радіогозети, присвяченої значенню промови В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу в сьогоденні.

ПЕРШИЙ УРОК — ЛЕНІНСЬКИЙ

визначні трудові дарунки. Тож гідну зустріч черговому партійному форуму нині пов'язують з напруженою творчою працею на завершальному етапі дев'ятої п'ятирічки.

Учасники Ленінського уроку перед заняттями підносили живі квіти вождеві — до підніжжя пам'ятників В. І. Леніну, поклали багряні букети, мовби іскри з негасного полум'я людської пам'яті, до обелісків Слави, до братських могил загиблих воїнів.

КІРОВОГРАД. У актовому залі швейної фабрики поруч з бюстом вожда — кумач, живі квіти. Урочисто прикрашені столи, трибуна і святково настроєна гомінка аудиторії.

Про ударні трудові діяння комсомольців і молоді, їх внесок в успішне завершення планів дев'ятої п'ятирічки, про завдання юнаків і дівчат по гідній зустрічі XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України вели мову директор підприємства О. О. Поліщук, пропагандист В. І. Трегубенко. Слухачі обговорили заповіді Ілліча з промови

Бригадир колективу прохідників, кавалер ордена Леніна І. М. Хаоростина, запрошений на заняття, розповів, що їх бригада до відкриття XXV з'їзду КПРС зобов'язалася пройти 810 метрів гірничої виробки. Досвідчений шахтар закликав комсомольців і молодь активніше включитися у передз'їздовське змагання.

Володимир Лагода, який очолює комсомольсько-молодіжний колектив, від імені членів своєї бригади підтримав почин І. М. Хаоростина і заявив, що вони обіцяють щодобово видавати на-гора не менше тисячі тонн вугілля.

Про те, щоб перевиконання змінних завдань стали нормою ударної праці кожного молодого шахтаря, говорили у своїх виступах слухачі О. Макеев, В. Величко. «Вчитися комунізму» — значить, свідомо, покомуністичному ставитися до праці, до товаришів, підтримувати їх у соціалістичному змаганні за успішне завершення дев'ятої п'ятирічки, — так закінчили гірники шахти «Світлопільська» свій Ленінський урок.

Читач
повідомляє:

ДИСЦИПЛІНА
НА УРОЦІ І НА ВУЛИЦІ

Це вже стало традицією в нашій школі. В день народження Ф. Е. Дзержинського учнів, які відмінно навчаються і зразково поведуть себе, беруть активну участь в громадському житті школи, борються з проявами зла, приймають в загін юних дзержинців.

Ось і цього разу з нагоди 93-річчя від дня народження славного чекиста, в школі відбувся вечір, який так і називався «Роби життя по товаришу Дзержинському». На вечорі старшокласники читали листи Фелікса Едмундовича друзям по боротьбі, вірші відомих російських поетів.

Цього разу загін поповнився кращими учнями: Ігорем Лисицьким, Григорієм Бернезеким, Сергієм Кондратенком.

— Я клянусь бути чесним і сміливим, боротися з найменшими проявами зла...

— Клянусь! Клянусь! Клянусь! — лунає в залі. Представник райвідділу внутрішніх справ, інспектор карного розшуку В. П. Шаповалов розповів про права і обов'язки члена загону ЮД і вручив юним дзержинцям посвідчення.

Лунає команда:

— На охорону громадського порядку кроком руш!

Юні дзержинці з пов'язками на руках та новенькими посвідченнями в кишенях разом з секретарем партійної організації РВВС А. О. Ткаченком вирушили на чергування.

В. БУРОВА,

старша піонервожата середньої школи № 6, м. Новоукраїнка.

ПЕРЕД ПОЧАТКОМ
СЕАНСУ

«Знати і позаяжати закони — обов'язок кожного» — такою темою розпочав своє засідання кіноклуб «Підліток», що діє при кіровоградському дитячому спеціалізованому кінотеатрі «Мир». Слухачами цього разу були учні старших класів шкіл №№ 5, 6, 10, 26, 34.

Перед ними виступили заступник начальника відділу юстиції при Кіровоградському обласному комітеті Ж. С. Туз та старший консультант цього відділу А. М. Меренков. Вони докладно, з конкретними прикладами, розповіли учням про обов'язки та права громадянства, про дотримання норм соціалістичної законності.

Примітною створена рада, до якої входять учні старших класів, працівники юстиції, дитячої кімнати міліції та організатори позакласної роботи шкіл.

Мета клубу — допомогти учням старших класів досконаліше оволодіти знаннями з радянського права.

М. НІКІТЕНКО,
педагог-вихователь кінотеатру «Мир».

**ТРУДОВА
ДОБЛЕСТЬ**
XXV з'їзду КПРС

ЗА НАКРЕСЛЕННЯМИ XXIV з'їзду КПРС в нашій області з'явився ПЕРВІСТОК КОЛЬОРОВОЇ МЕТАЛУРГІЇ — ПОВУЗЬКИЙ НІКЕЛЕВИЙ ЗАВОД. СЬОГОДНІ НА ЦЬОМУ ПІДПРИЄМСТВІ В АВАНГАРДІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ СЕРЕД ВИРОБНИЧИХ КОЛЕКТИВІВ ІДЕ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА БРИГАДА М. ЛОЗИНСЬКОГО. ВОНА ПЕРНОЮ ВИКОНАЛА СВОЄ П'ЯТИРІЧНЕ ЗАВДАННЯ — ЗА 3 З ПОЛОВИНОЮ РОКИ!

НА ФОТО: ЧЛЕНИ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ, ОЧОЛЮВАНОЇ МИКОЛОЮ ЛОЗИНСЬКИМ.

Фото Р. СПЕЯКІНА.

„Відзначались
командуванням...“

● ПЕРШІ КРОКИ — В МОРСЬКІЙ ШКОЛІ ДТСААФ

Тут, у Кіровоградській морській школі ДТСААФ, мені сказали не без гордості:

— Більшість наших вихованців стає в шеренгу умілих військових спеціалістів. Цьому сприяє їх висока фізична, технічна, морально-вольова підготовка, яку вони здобули у нас.

Колишній бойовий офіцер, капітан другого рангу в запасі Микола Іванович Шаповалов, який очолює морську школу в обласному центрі, робить аналіз успішності курсантів: — Середній бал — 4,6, більше половини — відмінники, кожен має значок ГПО і розряд з військово-технічного виду спорту.

Тільки в цьому році 154 курсанти нагороджені значками ЦК ДТСААФ «Відмінник навчання». Серед них механізатор колгоспу імені Ульянова Голованівського району Віктор Подолан, молодий токарь Кіровограда Олександр Стрілець, комсомольці з Олександрійського району Володимир Компанієць та Олександр Кравець.

А ось вже листи з тих військових частин, де служать вихованці морської школи. Про Олександра Рогова і Анатолія Севаст'янова повідомляють з вищого військового училища: «У виконанні військового обов'язку вони — приклад для ін-

ших. Настійно освоюють професію штурмана-інженера. Відмінники бойової і політичної підготовки. Неодноразово відзначались командуванням».

Такі ж відгуки про ефрейтора Миколу Леуша, рядових Петра Донця, Миколу Данилова. З училища, де навчається Володимир Козак, надіслали фотографію цього курсанта. На грудях — знаки військової доблесті...

А викладачі і майстри виробничого навчання морської школи ДТСААФ знову і знову вдосконалюють матеріальну базу, щоб майбутні воїни ще глибше засвоїли звичаї, стали хорошими спеціалістами. Олексій Дем'янович Свиридов, Микола Іванович Михайлов, Олексій Петроант Євстигнєв обладнали класи для теоретичних і практичних занять, виготовили стенди, інші навчальні посібники. Колишні фронтовики, вони все роблять для того, щоб

їхні вихованці навчилися мужності і військової справи.

ДТСААФівці підтримують також зв'язки з комітетами комсомолу, військоматами. Разом дбають про фізичну і військово-технічну підготовку курсантів. І вона повсякчас зростає. Тільки під час VI літньої Спартакіади народів СРСР в школі проведено близько 30 різних змагань, в яких взяли участь 1264 юнаки. 579 з них вперше виконали розрядні нормативи. Норму майстра спорту подолав судномодельст Станіслав Стецовський, кандидатами в майстри спорту стали водомотористи Володимир Утенков, Йосип Свато, Олександр Малихін, судномодельсти Валерій Король, Віталій Глухов, Ігор Колісниченко. А Валерій Прочуханов у минулому році здобув титул чемпіона Європи.

В. МАШУК,
старший інструктор обкому ДТСААФ.

Л И С Т
з 10 „Б“Колективний
портрет учителя,
складений за
листами
юних читачів

«Учитель — найкраща професія на землі. Адже вона приносить людям найцінніше — знання, вміння мислити, культуру почуттів. Уже одне звання (так, саме звання) — вчитель дає право на повагу до цієї людини.

Олександрівський район.

В. ПЕТРЕНКО.

«По-моєму, в житті кожного учня є вчителі і викладачі. Викладачів ми пам'ятаємо тільки по уроках. Минуть роки — і лишиться у нас від них тільки сума абстрактних знань.

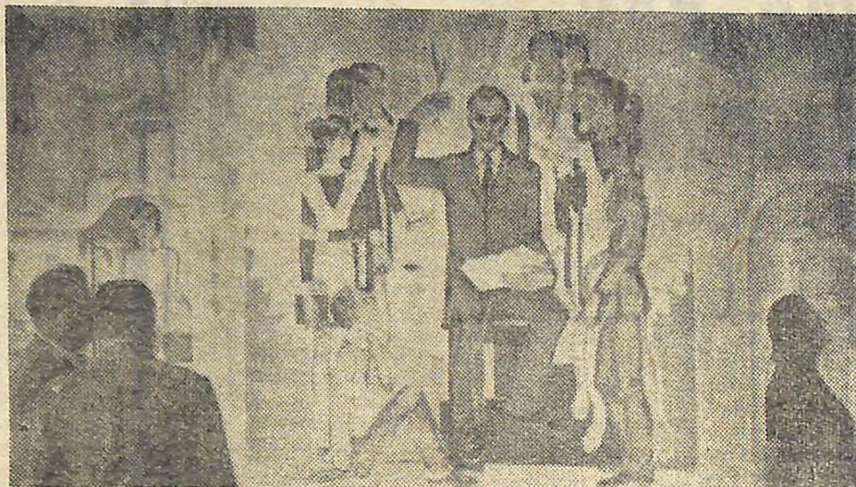
Але є і вчителі. Люди, від яких ми йдемо не тільки збагачені знаннями, але і збагачені духовно. Люди, у яких ми вчимося жити. І тому твердити з певністю — улюблений вчитель — це той, хто навчив тебе поваги до людей, любові до Батьківщини, навчив бути гідним пам'яті тих, хто віддав своє життя за наше щастя.

Саме такою була для нас учителька російської мови й літератури Ольга Яківна Фролова. Вона ніколи не робила культу зі свого предмета. Навпаки, завжди говорила, якими необхідними будуть нам в майбутньому знання хімії, фізики, математики. І все ж ми найбільше любили саме її уроки. Там ми вчилися бути скромними і справедливими, ненавидіти зло і боротися за утвердження добра. Ми знали, що то — не тільки слова, ці риси — в характері нашої вчительки, і по них зв'язали свої вчинки.

Л. ШИШКОВА,

учениця 9 «Б» класу Новоукраїнської середньої школи № 6.

«В рік, коли дівчинка мала йти до першого класу, розпочалася війна. На довгі роки підручником став

В одному із залів музею В. О. Сухомлинського в с. Павлиш Онуфріївського району. Фото В. КОВПАКА.

ПІД ЧАС ПЕРЕРВИ

Кі незвичайні очі у Наталки. Мені інколи навіть страшно в них заглянути, до того вони прозорі. Ось і зараз трохи хвилююся, забачивши її стеблинкову фігурку в шкільному коридорі в оточенні «зірок» — дев'ятикласників.

Я сьогодні черговий учитель. А це значить, що все повинні помічати, відмічати і застерігати. Відкакаю Наталку від її співрозмовників. — Наталко, в моєму голові залізо курської аномалії, — мені здається, що твоя спідниця заподіє коротка. Наталка червоніє, але ди-

— Ігорю, ти що, локомотив? Це вже довготелесому і від цього трохи незграбному Козлову, який ледве не збиває мене з ніг.

— Контрольна ж була, Андрію Васильовичу.

— І це що, сигнал стійкого лиха?

— Розім'ялися хочеться, — сором'язливо басить Ігор.

Він вишій за мене в півтора рази, і тому я дивлюся на нього, мов на дівчинку Івана Великого. Гренадер та й тільки.

Чергування по школі — біганина. І я бігаю з одного кінця коридора в інший. Повз мене проносяться «астероїди», «метеори», «комети» — п'ятикласників, шестикласників, вузятних та безушних дев'ятикласників. Розумію: у них турбот — незліченна сила. Їм треба, їм хочеться, їм необхідно пошаритися на підлозі, наздогнати один одного і встигнути закрити двері перед самісімейним поном напівлегкого переслідувача, відкрити вікно у класі...

ІІ, цього я вже не пробачу. Це що таке?

— Акімов! — голос чомусь зривається на фальцет.

— Чьо? — він поводить словом з підвіконня.

— Ти що там, айсберг побачив?

— Хі-хі... — сміється.

«І це життя... з сумом думаю я. — Та мені б де-небудь працювати далеко звідси, щось шукати, а я...»

Але замість цього я йду в хлопчачий туалет.

Так і є: дев'ятикласник Ря-

АКСЕ-
ЛЕРА-
ЦІЯ

занов швиденько викидає недоналок у вікно і починає задумливо вивчати місцевий ландшафт.

— Рязанов! — грізно мовлю я. — Пізнаєш оточуючий світ?

— Пташки, Андрію Васильовичу, такі маленькі, а як співають, — з ядучим замишуванням говорить він.

— І у нього вдома канарка, — підтримує Рязанова Беденев з сьомого, якого у школі звуть «Монетою», бо Сергій збирає старовинні гроші.

Витання туалетний «форум» і продовжую чергування по коридорі. Як вони поведуться далі?

«Пірати» відступили і маневрують між коридорних колон. Погрожую пальцем в їхній бік.

Нарешті — електричний дзвінок, біжу до вчительської за журналом і знову напаштовуюся на Козлова.

— Андрію Васильовичу, — розводять він гренадерськими ручницями і лукаво посміхається...

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
викладач педінституту.
м. Кіровоград.

УРОК, НЕ ПОЗНАЧЕНИЙ В ЖУРНАЛІ

Про цю людину написано і сказано багато. В журналах, газетах, навіть шкільних творках. А завтра у неї свято... Вчитель Борис Іванович Федоров розпочав свій п'ятдесятий навчальний рік, сорок з яких провів у середній школі № 14 міста Кіровограда.

...Школа зустрічає Бориса Івановича як свого господаря. Адже куди не глянь — творіння його рук. І оці карти і картини, таблиці і діаграми в географічному кабінеті, прилади і макети на географічному майданчику. І свіжа стіннівка. І новий степід в музеї. Та й не тільки це.

— Борисе Івановичу, — радісно звучить голос учениці, — аж гляньте, звідки нам сьогодні лист надійшов.

І простягає вчителю білий чотирикутник, увітчаний поштовими штампеллями.

Це теж — його ідея. Якось, розповідаючи на уроці про Болгарію, Борис Іванович запропонував написати листа до цієї республіки. Так виник клуб «Дружба народів», який з ча-

сом переріс у першину організацію Товариства радянсько-болгарської дружби. І до сьогодні Борис Іванович — незмінний керівник КДЮ.

Тисячі й тисячі уроків дав за своє життя педагог. Але є один, не зареєстрований у жодному шкільному журналі. То — саме життя вчителя. Чи не тому так часто йдуть до нього за порадою молоді колеги? Чи не тому вже тридцять років довіряють Борисові Івановичу очолювати міське методичне об'єднання вчителів географії?

Щастя вчителя — у його учнях. Щодня заносить листоноша на ім'я Федорова кілька листів. І в кожному з них — слова вдячності від колишніх учнів.

...Час неблаганний у діях. Вже заплів у волосся вчителя срібну сивину. І лише погасити отой молодий вогник в очах не в силі. Проніс його педагог через усі роки. Через усі півстоліття вчительських чесних років.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
позаштатний кореспондент «Моло-
дого комунара».

Минулої суботи і неділі на стадіоні спортклубу «Зірка» відбувся святковий концерт майстрів мистецтва чотирьох міст — Москви, Ленінграда, Києва і Кіровограда, Трудовикам нашої області, які успішно виконують завдання дев'ятих п'ятиріччя, готують вагомий трудовий дарунок наступним XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України присвятити миті свої виступи. Глядачі тепло зустрічали кожного вихід улюблених акторів на зелене поле стадіону.

На фото: (зліва направо) відомий спортивний коментатор Всесоюзного радіо і Центрального телебачення М. ОЗЕРОВ, заслужений діяч мистецтв РРФСР В. БУРДІГА, народний артист РРФСР лауреат Державної премії Д. САГАЛ.

Фото В. КОВПАКА.

МІКАЛОЮСУ
ЧЮРЛЬОНІСУ

Історія Іллі народжує генії, нову силу таланту котрих можуть досягнути лише нащадки. Такими були Леонардо да Вінчі, Пірсомішвілі, Достоевський. Таким був і литовський композитор, художник Мікалоюс Константінас Чюрльоніс. Він народився сто років тому в литовському місті Варена, в сім'ї органіста. Вчився у Варшавському музичному інституті, в Лейпцигській консерваторії і знову у Варшаві — в художньому училищі.

Чюрльоніс став одним з основоположників сучасної литовської культури. Головні органісти Литовського художнього товариства, він керував народним хором, обробляв народні пісні, збирав твори національного образотворчого мистецтва. Його по праву вважають фундатором литовської симфонічної музики. Він — автор кількох симфонічних поем та близько 100 фортепіанних творів.

Чюрльоніс був і видатним художником. Живописні цикли «Створення світу» та «Знаки Зодіака» — то геніальні зразки мистецтва символізму. Він створював на полотнах фантастичні образи, намагався відбити в живописі образи музичних творів. Помер митець у 1911 році. Міністерство зв'язку СРСР

випустило поштову марку, присвячену 100-річчю від дня народження М. К. Чюрльоніса. На ній зображено його портрет, композиційно пов'язаний з елементами живописних творів шкату «Морська сюїта» і факсиміле авторського підпису Чюрльоніса.

Філателістичну розповідь про видатних діячів культури нашої Батьківщини продовжує чотирьохсерійна поштова мініатюра, присвячена 100-річчю від дня народження вірменського радянського поета Аветіка Ісаакяна. Вже перші його вірші були сповнені ненависті до паризму.

В Радянській Вірменії Ісаакян вів велику культурно-громадську роботу. Він автор поеми «Міст із Сасуна», патрістичних віршів «Дім Вітчизни», «Рідний край». В 1946 році за цикл поезій, створених в роки Великої Вітчизняної війни, удостоєний звання лауреата Державної премії. З цього року і до кінця своїх днів А. С. Ісаакян — голова Спілки письменників Вірменії. Його поезії, покладені на музику, стали народними піснями.

Філателісти зможуть поповнити свої колекції і шестисерійною поштовою мініатюрою, присвяченою пам'яті видатного діяча французького і міжнародного руху комуніста Жюльєн Дюкло. В Косові та магнах філателістів надходять нова серія марок, присвячена творчому світу знаменитих радянських запісників «Березинський» та «Стопни». 50 років від дня заснування яких ми знаємо в цьому році. Вони створені для охорони і розведення цінних тварин Білорусії та Середнього Сибіру. Серію поштових мініатур створив Микола Шепаков. На них зображені мешканці заповідників: гурухтан, кабарга, колонок, глухар та барсук. Номінали марок відповідно: 1, 4, 6, 10 та 16 копійок.

М. ГРИГОРЕНКО.

На фото: репродукція марки, присвяченої 100-річчю від дня народження М. К. Чюрльоніса.

Спасибі, вчителю

не буквар, а суворе життя з продкартками і похороноками, класом — дороги евакуації з бомбардуваннями і арнальотами, азбукою — ненависть до війни, до фашистських зайд, які розв'язали її, прагнення миру і перемоги...

Я не дивуюся, чому наша вчителька Валентина Петрівна Перчук стала викладати саме історію та суспільствознавство. Тут вона має можливість найповніше поділитися своїми поглядами на життя, борючись з силами війни і агресії, виховуючи з учнів вірних лєнінців. Адже в сьогоднішніх учнях — майбутні країни, надії людей.

Ми часом забуваємо, що вчитель прожив довге життя, що перед нами людина, яка з честю вишла із батальон випробувань. І коли відкриваємо для себе це з фотографії на дошці «Вони захищали Батьківщину» чи з поштових рядків фронтового листа, любимо і поважаємо наставників ще більше.

Л. ЯКОВЕЦЬ,

В. ВОЛОВОДЕНКО,

учениці 10 «Б» класу Новоукраїнської середньої школи № 6.

«Коли я вперше переступила поріг школи, з лагідних маминих рук мене взяла не менш лагідна рука. Рука моєї першої вчительки. І з того дня по сьогодні і, мабуть, залишиться назавжди Лідія Михайлівна Полякова — моєю улюбленою вчителькою. Можу сказати більше: я нерозлучна з нею. І в успіхах, і в невдачах подумки раджуся, — а як би Лідія Михайлівна поведлася тут, як би оцінила це гона?

Я теж вирішила стати вчителькою, навчаюся в педагогічному інституті. І звичайно ж наслідуватиму в усьому Лідію Михайлівну. Це значить, старатимусь бути завжди зі своїми вихованцями: і в поході, і на зборах, і на шкільному вечорі. Бути чуйною, доброю, але й вимогливою, ставити справедливість понад усе.

Н. ВАРАКУТА,

випускниця Кіровоградської середньої школи № 5.

БОРОТЬБА
КЛАСИЧНА

Турнір з класичної боротьби проходив у м. Запоріжжі. Вдало тут виступили кіровоградці — вихованці спортшколи клубу «Зірка». Учень десятого класу школи № 17 Ігор Чулков став другим призером серед юнаків у важкій ваговій

категорії. На третій сходинці п'єдесталу пошани — восьмикласник СШ № 14 Олександр Лисня (шонайдегша вага) та учень технікуму сільськогосподарського машинобудування Віталій Чабаненко (півважка вага). Майстер спорту Микола Болдар зайняв друге місце серед півважковаговиків, «бронзу» також здобув важковаговик кандидат у май-

стри спорту Олександр Демещенко.

„ЗІРКА“ —

„ФРУНЗЕНЕЦЬ“ — 0:0

Третю календарну гру чемпіонату країни з футболу серед

юнацьких команд вихованці кіровоградської «Зірки» провели у себе вдома на стадіоні «Піонер» з сумським «Фрунзенцем». Перед цією зустріччю місцеві спортсмени мали два очка із чотирьох можливих, а сумчане не набрали жодного.

Гра розпочалася обопільними атаками. Але перший тайм не приніс бажаного успіху жодній команді. Після відпочинку

на футбольному полі ще напруженіша боротьба. Та й за ці 45 хвилин «м'яч не побував в сітці воріт. Суддівська колегія зафіксувала нульову нічию. Чергову свою зустріч кіровоградці проведуть у Харкові з футболістами спортивної школи-інтернату.

В. ШАБАЛІН.

